

Röster om Sedgwick

TROTS ATT VI rör oss i helt olika discipliner har jag upplevt det som både inspirerande och förvånansvärt enkelt att applicera Sedgwicks ofta högteoretiska litteraturanalyser på ett socialantropologiskt material baserat på svenska tonårstjejer. Hennes diskussioner om manligt homosocialt begär, om heterosexualitetens sårbara "natur" och om skam kommer förmodligen att vara centrala för mina egna tolkningar även i framtiden.

FANNY AMBJÖRNSSON

Sedgwick first and foremost sharpened my tools for paranoid readings of all kinds of cultural products and political logics, thus making it possible to challenge the homophobic structures without which (to paraphrase): our society's economic and political structures would not remain unchanged. On a more personal level Sedgwick's work awoke my joy of reparative readings: Her deconstruction of the Oedipal notion of identification and desire not only made a new kind of literary and social analysis possible. It also in some important instances made life liveable. As simple and miraculous as that is.

MAJA BISSENBÄKKER FREDERIKSEN

Eve Kosovsky Sedgwick, teoretiker, aktivist, pedagog, har gått ur tiden och kanske är det först nu jag kan se hur hennes verk berört mig personligen och intellektuellt. Allt sedan ett doktorandseminarium 1995 i Hayden Whites regi där vår läsning av *Epistemology of*

the closet för mig bland annat för alltid (o)möjliggjorde något självklart, autentiskt, eller emancipatoriskt i att 'komma ut', lever Eves skarpsinniga och stundvis (för mig) obegripliga men berörande poetik ständigt i och genom mig. Ofta outtalat ligger hennes humor och ord där, som en diffus tendens och en påminnelse om potentialen i en akademi där den queera kvinnliga kroppens anomali (och tumörer) tar plats. Eve lärde mig om skam och dess (njutbara) avtryck i och under min fett-aktivistiska, femme-inina hud och arbetet därmed, hon gav teoretiskt kitt till mina ständiga begärstrianglar, hon är inspirationen till mina drömmar om begär och lojalitet bortom identitetspolitiska gränsdragningar (fag hags; fjollar; femmes), förebilden för min icke-reproducerande kropp queera uppfostringsprinciper och dialogpartnern för mina språkliga metaforiska lekar med underfundiga referenser och titlar i dessa t-tider där en ständigt undanglidande femmegarderobs epistemologi möjliggör snarare än begränsar.

ULRIKA DAHL

Eve Kosofsky-Sedgwicks *Between men: English literature and male homosocial desire* är min stora förebild för hur en självständig forskare kan förena till synes motsägelsefulla teorier och vassa frågor till en banbrytande metodologi som skapar nya läsningar av gamla texter.

PIA LASKAR

The Epistemology of the Closet.

Vilken vacker titel!

Jag tog den från hyllan med varsamma händer, som något högst värdefullt.

Och läste texten omväxlande febrigt och långsamt, gång på gång.

Som en
omtumlande kärlek.

MARGARETA LINDHOLM

Så märkvärdigt ... där så många andra sade att jag övertolkade, missförstod, förvrängde och drog för stora växlar, förmedlade dina texter det som jag såg. Där så många andra främst föreföll vilja hålla mig tillbaka, drev dina tankar mig framåt. Där så många andra formulerade resonemang inom en gång för alla givna ramar, överskred ditt tänkande alla gränser och öppnade dörrar in till en ny värld.

ANN-SOFIE LÖNNINGREN

Eve Kosofsky Sedgwicks död kom som en överraskning och det är med stor saknad jag skriver dessa rader. Vi hade kontakt beträffande en eventuell workshop vid Lunds universitet i den nationella genusforskerskolans, InterGenders regi. Nu blev det inget av detta och jag kan bara konstatera att en av de mest betydelsefulla queerfeministiska teoretikerna gått ur tiden.

TIINA ROSENBERG

Eve Kosofsky Sedgwick var den första som jag fastnade för när vi diskuterade de nya teorierna på queerseminariet i mitten av 1990-talet. Tidigare hade jag läst hennes *Between men* och inspirerats av hennes ”begärstrianglar” till att förstå sexualitet som något annat än en endimensionell relation. När jag sedan läste *Epistemology of the closet* blev jag förälskad. Hennes kaxiga deklARATION på sidan ett, citerad ett otal tillfällen, om att en antihomofobisk analys är i centrum för en förståelse av 1900-talets västerländska samhälle kändes oerhört inspirerande, liksom hennes eleganta resonemang om hur minoritetsforskning kunde bli majoritetsforskning genom

att ställa andra frågor och anlägga andra perspektiv än de traditionella. Hennes uppgörelse med David Halperins historiska essentialism och hennes ironiska avrättning av hans fras ”Homosexuality as we know it...” var stor läsning. Hon var en större stilist än de flesta andra queerteoretiker och för en feministisk, antihomofobisk historisk analys är hennes texter ovärderliga. Framför allt var det hennes enkla, men på den tiden revolutionerande, insikt att många olika former av sexualiteter existerar sida vid sida som öppnade för en flerdimensionell queerhistoria. Hon lämnar ett stort tomrum.

JENS RYDSTRÖM

Med hjälp av Sedgwick blev jag varse det poststrukturalistiska kunskapandets paranoida läggning och påmind om att det faktiskt kan finnas ett kunskapande utifrån ett annat modus: nyfikenhet och intresse. Detta har förstås inte gjort mig personligen mindre paranoid men det har i min forskning ökat medvetenheten för andra, som jag förstår som mer konstruktiva, tolkningsramar och vad som kallas reparativa strategier. Jag har exempelvis vågat mig på att tänka över kärlek som helande och möjliggörande skapande kraft, trots dess borgliga och heterosexistiska arv. I Sedgwick hittade jag med andra ord vidare från det inom queerteorin så populära fokuset på sorg och melankoli.

INGEBORG SVENSSON